

BOUWBEDRIJF COX, EEN BEGRIP OP STERKSEL EN VERRE OMSTREKEN.

VAN HUIZENBOUW NAAR STALLENBOUW NAAR INDUSTRIËLE BOUW.

Door Everdine te Dorsthorst
Mei 2024

Jan Cox werd geboren in Budel op 6 oktober 1910. Hij werkte op de bouw bij Sjang Duisters, die veel werk had op Sterksel. Op advies van Sjang richtte Jan in 1940 zijn eigen bouwbedrijf op op Sterksel. Hij huurde een houten schuur/loods. Die loods stond op een perceel, wat nu Averbodeweg 16 is.

Hij leerde Coba de Vries kennen. Coba was de oudste van 14 kinderen en geboren in Steenwijkerwold (Kop van Overijssel) op 27 maart 1919. Toen zij acht jaar was, kwam zij met haar ouders en enkele broers/zusjes naar Sterksel. Zij kwamen wonen op wat nu Stoeiing 7 is.

Op 1 mei 1943 trouwden zij en zij gingen een woning huren van de gezusters Blokland aan de (nu) Averbodeweg 12.

Daar werden al hun kinderen geboren:

Jan (1944)

Joop (1945)

Maria (1947 – 1986)

Marian (1949)

Piet (1950)

Giny (1955)

Fien (1960)

Jan had voldoende werk op Sterksel. Hij begon met enkele personeelsleden. Zijn eerste grote project was de boerderij van Sprankenis (nu van Breugel) aan de Pandijk. Het eerste vervoermiddel was een handkar om materialen en gereedschap te vervoeren.

In de jaren veertig volgden meerdere huizen zoals de huizen van Piet en Mien Hikspoors aan de Pastoor Thijssenlaan, Huub Maas aan de Albertlaan, Jan Polman en Theo Bardeel aan de Stationsstraat (nu Beukenlaan), de voormalige arbeidstherapie op Providentia en het houten huisje van Leemans (later Theo te Dorsthorst) aan de Dreef in 1948. Er was werk genoeg zo net na de oorlog.

In de jaren vijftig volgden nog meerder huizen o.a. het huis van van Hout (Thieu Stals) op de Dreef.

Als mensen op Sterksel overleden, dan kwamen de familieleden bij Jan en hij maakte of zorgde voor een lijkist. Coba legde de overledene af., samen met zuster Beunen. Vaak zorgden zij dan ook nog voor vervoer naar het lijkenhuisje op Providentia.

De familie Cox had als een van de eersten op Sterksel telefoon. Iedereen kon bij hen terecht voor het bellen van de dokter, vroedvrouw of veearts, zelfs midden in de nacht. Daarvoor stond een panlat tegen de gevel en konden Jan of zijn vrouw altijd wakker gemaakt worden door met de panlat tegen het slaapkamerraam te tikken.

In de jaren 50 kregen Jan en Coba de kans om het huis te kopen. Nadat zij bij de Boerenleenbank geweest waren en geld konden lenen, hebben zij de stap gewaagd en het blok van twee (Averbodeweg 12 en 14) gekocht op 15 oktober 1958. Het adres was destijds Pandijk 44 en 45.

Het bedrijf groeide en groeide en Jan was blij dat de zonen Jan jr. en Joop na hun LTS-schooltijd in Weert in het bedrijf kwamen werken. Zij werkten in de timmerwerkplaats. In 1967 kwam ook Piet in het bedrijf. Hij hoefde niet naar Weert te fietsen maar kon in Budel naar de LTS. Hij werkte als metselaar en manusje-van-alles en ging mee de bouw op. Maar vader Jan bleef voorlopig de baas.

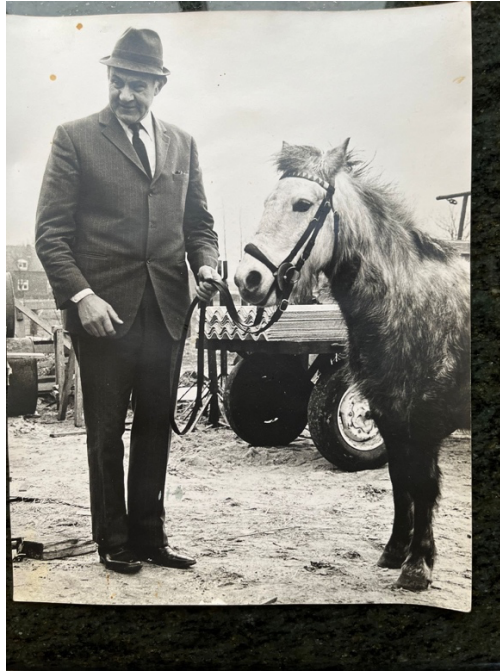
Intussen werden de boerenbedrijven steeds groter en er moesten veel stallen bijgebouwd worden. Ook jonge boeren begonnen een nieuw bedrijf en daarom moesten veel woonhuizen met stallen gebouwd worden. Door de drukte op het bedrijf zijn alle zoons vrijgesteld van dienstplicht.

Voor Jan was de klant echt koning.

Fien was een zorgenkindje. Toen ze anderhalf jaar was, heeft ze meer dan een jaar in het Binnenziekenhuis in Eindhoven gelegen. Al die tijd mochten haar broers en zussen niet naar haar toe. Toen ze weer thuis was, herkende Fien haar broers en zussen niet meer.

Die periode was wel een tijd van veel zorgen voor Jan en Coba.

Toen Fien wat ouder was, kreeg ze een pony. Ze was daar erg trots op en Jan sr. ook.

Als haar zoons op het bedrijf stenen roosters aan het maken waren, zorgde Coba wel voor versnaperingen zoals frikandellen of kroketten. De frites-pan kon op elk moment van de dag aangezet worden. Ook koffie was er altijd. Iedereen die op het bedrijf kwam, kreeg koffie.

Op een gegeven ogenblik werd er naar de toekomst gekeken. Jan werd steeds ouder en het bedrijf moest blijven bestaan. De zoons hadden geen van allen de benodigde papieren om een bedrijf te leiden. Piet was 32 toen hij weer naar school ging om allerlei cursussen te volgen en diploma's te halen. Hij heeft daar vier jaar over gedaan. In 1986 was hij er klaar voor en werd directeur. Ook stagiaires mocht hij begeleiden. Vader Jan deed een stapje terug en zijn zoons namen het bedrijf over.

Joop is zich bezig gaan houden met de in- en verkoop van bouwmaterialen van A tot Z. Jan jr. kwam in de timmerwerkplaats en vervaardigde trappen en kozijnen, en alle andere timmerwerkzaamheden.

De klanten waren meestal blij als Jan, Joop of Piet met ze meedachten in de uitvoering van de bouwplannen, ook al week het af van de bouwtekening. Adviseren en oplossingen bieden was belangrijk. Het uitgebreide assortiment kwam dan goed van pas.

Toen de zonen het bedrijf hadden overgenomen, zijn Jan en Coba verhuisd naar hun nieuwe woning aan de Averbodeweg 1. Coba vond het eerst maar niets, ze miste de reuring van het bedrijf, de klanten en de koffie. Later vond ze het erg fijn in het nieuwe huis. Jan en Joop bleven wonen op het bedrijf.

De rest van de kinderen was allemaal uitgevlogen en hadden hun eigen stekkie gevonden. Toen hun dochter Maria overleed, hebben Jan en Coba het weer erg moeilijk gehad, maar ze hadden veel steun aan elkaar.

Logo bouwbedrijf Cox en de eerste bus

Intussen kwam steeds meer de industriële bouw in opkomst. Bouwbedrijf Cox bouwde de nieuwe Albert Heijn in Budel. Jan sr. heeft daarvoor nog de eerste steen gelegd in 1990. Op diverse industrieterreinen staan verschillende gebouwen die Bouwbedrijf Cox daar heeft neergezet.

In augustus 1992 is Jan overleden.

Coba overleed in 2001.

Industrieterrein Budel, gebouwd door bouwbedrijf Cox.

Bouwbedrijf Cox vond het verenigingsleven op Sterksel altijd erg belangrijk. Zij hebben in de loop van de jaren veel verenigingen, clubs en evenementen gesponsord.

De broers hebben geprobeerd om het bedrijf te verkopen, maar dat is niet gelukt.

Op 01-09-2024 stopt het bedrijf. De broers nemen op een prettige manier afscheid van hun klanten en ook van hun nog aanwezige werknemers, die met veel inzet voor Bouwbedrijf Cox hebben gewerkt.

Gerard de Louw heeft 46 jaar bij Bouwbedrijf Cox gewerkt en Johnny Geraets 35 jaar.

De broers zijn trots op het feit dat zij door Sterksel kunnen lopen, dat alle rekeningen betaald zijn en dat zij alles netjes achterlaten.

Piet wil zich straks gaan inzetten voor de RKSv Sterksel.

Bouwbedrijf Cox zal gemist worden.